

ការវិវរណៈនព្រះយស្មើគ្រីស្ទ — លេខបួន

អសោយ ជំពូក ៤០

Jeff Pippenger

2023-10-23

សារនៃវិវរណៈរបស់ព្រះយស្មើគ្រីស្ទ ដល់កំពុងត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញថា៖
រួមបញ្ចូលទាំងការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃពាក្យហេប្រើដែលត្រូវបានបកប្រែថា
«សច្ចក្រឹតិក» ដល់ក្នុងចំណោមន័យផ្សេងៗទៀត
តំណាងឲ្យលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទជា អាដាម និង អូមកេ។
ការដល់ដើមនៃអ្វីមួយតំណាងឲ្យចុងនៃអ្វីមួយ គួរឲ្យយល់ព្រោះវាជាព្រះគម្ពីរទាំងមូល
ហើយលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានសម្របសម្រួលនៃក្នុងព្រះគម្ពីរ
ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ អាដាម និង អូមកេ គឺជាធាតុមួយនៃលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលទ្រង់ផ្ទាល់បានកំណត់សម្គាល់ ដើម្បីបង្ហាញឲ្យឃើញថា ទ្រង់ជាព្រះ។

អសោយ ជំពូកស្តីពី សម្ភាសនាប្រាប់ផ្ទាល់ដល់យើងអំពីទំនាយមួយដែលបន្តរហូតដល់ចុង
បញ្ចប់នៃគម្ពីរអសោយ នៅជំពូកហុកសិបបួនមួយ។
វាប្រាប់ផ្ទាល់ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកល្អដល់លោមដែលត្រូវបានចាត់មក ដល់ព្រះគ្រី
ស្ទបានសន្យាដល់ពួកសិស្សថា នឹងល្អដល់លោមពួកគេពីការយាងចាកចេញរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែការមកដល់របស់អ្នកល្អដល់លោមនោះ បានរកឃើញការបំពេញគ្រប់លក្ខណៈរបស់វា
ដូចជាទំនាយទាំងអស់ដ៏ធំ នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ។
ការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់អសោយ
និងរបស់ព្រះយស្មើគ្រីស្ទពីការមកដល់របស់អ្នកល្អដល់លោមនេះ
បញ្ជាក់ទៅកាន់ការខកចិត្តនៃចលនារបស់មួយរយស្តីបបួនពាន់
ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាតាមសច្ចក្រឹតិកថា
ការដល់ខ្ញុំចាកចេញទៅ នោះមានបុរយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា
ដូចជាដល់ខ្ញុំមិនចាកចេញទៅទេ ព្រោះអ្នកល្អដល់លោម
នឹងមិនយាងមករកអ្នករាល់គ្នាឡើយ; ប៉ុន្តែបើខ្ញុំចាកចេញទៅ
ខ្ញុំនឹងចាត់ព្រះអង្គឲ្យមករកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយកាលណាព្រះអង្គបានយាងមក
នោះព្រះអង្គនឹងបង្ហាញឲ្យយល់ដឹងអំពីហេតុអ្វីដែលខ្ញុំស្ទើរជិត
នឹងអំពើសច្ចក្រឹតិកជំនុំជម្រះ។ យ៉ូហាន 16:7, 8.

ពាក្យ «អំពើហេតុ សច្ចក្រឹតិក និងការជំនុំជម្រះ»
គឺជាអ្វីដែលព្រះអ្នកល្អដល់លោមនឹងប្រើ ដើម្បី «បន្ទូល» ពិភពលោក។
ពាក្យដែលបានបកប្រែថា «បន្ទូល» នោះ មានន័យរួមទាំងការផ្ទេរឲ្យជឿជាក់ផងដែរ។
ជំហានបីនៃ «អំពើហេតុ សច្ចក្រឹតិក និងការជំនុំជម្រះ»
តំណាងឲ្យពាក្យហេប្រើដែលបានបកប្រែថា «សច្ចក្រឹតិក»។
ពាក្យនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងពីអក្សរទីមួយ ទីដប់បី
និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្ខរក្រមហេប្រើ ហើយពាក្យនោះតំណាងឲ្យថា
ព្រះបង្កើតនៃពិភពលោក គឺជាអង្គទីមួយ និងអង្គចុងក្រោយ គឺអាដាម
និងអូមកេ។ នៅពេលព្រះអ្នកល្អដល់លោមយាងមករកមនុស្សមួយសន្ទុះប្រាំបួនពាន់

នាក់ដល់ខកចិត្តគេ នោះទ្រង់នឹងផ្សំឲ្យពួកគេជឿជាក់
ហើយបន្ទាប់មកផ្សំឲ្យពិភពលោកជឿជាក់ថា ព្រះជាអាណាហ្សា និងអូមហេតា។

ចូរល្អដល់លោម ចូរល្អដល់លោមបុរាណសុភវរបស់យើង
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះរបស់អូសកាលគ្មាន។
ចូរនិយាយដោយពាក្យល្អដល់លោមដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយបុរាណដល់នាងថា
ការបម្រើក្នុងសង្គមរបស់នាងមានបញ្ចប់ហើយ ថា
អំពើទុច្ចរិតរបស់នាងត្រូវបានអត់ទោសហើយ ដូច្នេះនាងមានទទួលពីព្រះហស្តនៃព្រះ
យេរូសាឡឹមដងសម្រាប់អំពើហិង្សាទាំងអស់របស់នាង។
មានសំឡេងរបស់អូសកម្មនាក់ស្រីកែនលើទីរោងចក្រថា
ចូររៀបចំផ្សារថ្មីយ៉ាងព្រះអម្ចាស់
ចូរផ្សំឲ្យផ្សារថ្មីឲ្យបានល្អដូចក្រុងនៃទីស្នាក់សម្រាប់ព្រះរបស់យើង។
រាល់ជួរលងក្នុងនឹងត្រូវលើកឲ្យខ្ពស់ឡើង ហើយរាល់កូន
និងទូលនាំឡើងនឹងត្រូវបន្តយកឲ្យទៅបោះ ហើយទីក្រុងនឹងត្រូវផ្សំឲ្យបានល្អ
ហើយកន្លែងនៃគ្រូនោះនឹងត្រូវផ្សំឲ្យបានល្អសម្រាប់
ហើយសិរីល្អនៃព្រះយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវបំពេញសម្រាប់យើង
ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងយឺតយ៉ាវជាមួយគ្នា
ដូច្នេះព្រះឱស្សនៈនៃព្រះយេរូសាឡឹមមានព្រះបន្ទូលដូចនេះហើយ។ អសោយ 40:1-5។

អត្ថបទនេះកំពុងសម្គាល់ការងាររបស់អូសកនាំសារអលើយ៉ាចុងក្រោយ
ដល់ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយ William Miller
ដល់ខ្លួនគាត់ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយ John the Baptist
ដល់ខ្លួនគាត់ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយ Elijah ហើយដល់ត្រូវបាន Malachi កំ
ណត់អត្ថបទសញ្ញាណថាជាអូសកនាំសារដល់រៀបចំផ្សារសម្រាប់អូសកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា
។ ក្នុងចលនាអលើយ៉ាចុងក្រោយ
នៃពេលដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចាត់អូសកម្មសាសនាចិត្តមក
ដើម្បីបំពេញនូវអស់អូសកដល់មានខកចិត្ត
ហើយកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការពន្យារពេល នោះ
«សិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងត្រូវបានបំពេញសម្រាប់យើង
ហើយមនុស្សសាច់ឈាមទាំងអស់នឹងយឺតយ៉ាវជាមួយគ្នា»។ «សិរីល្អ» របស់ព្រះអម្ចាស់
គឺជាលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ហើយវិរាជនៃព្រះយេរូសាឡឹម
គឺជាការដោះស្រាយគ្នាមួយនៃលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ដល់ត្រូវបានតំណាងថាជា Alpha និង
Omega។ បន្ទាប់ពីសេចក្តីផ្តើមនៃទាំងបួនដំបូង
«សំឡេងរបស់អូសកដល់ស្រីកែនលើទីរោងចក្រថា» មានទូលសួរព្រះថា «តើឧត្តុង្គត្រូវស្រីកែអី?»

សំឡេងមួយមាននិយាយថា៖ «ចូរស្រីកែឡើង»។ ហើយគាត់មាននិយាយថា៖
«តើឧត្តុង្គត្រូវស្រីកែអី?»។ មនុស្សទាំងអស់គឺដូចជាស្រីកែ
ហើយសេចក្តីរឿងទាំងប៉ុន្មានរបស់គេគឺដូចជាជាការលើកឡើង។ សូមលើកស្ទីតទៅ
ផ្នាក់រោយទៅ ពីព្រោះដងហើយរបស់ព្រះយេរូសាឡឹមបំបែកលើវា។ ជាពិសេស
មនុស្សទាំងឡាយគឺជាស្រីកែ។ សូមលើកស្ទីតទៅ ផ្នាក់រោយទៅ
ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះរបស់យើងនឹងស្ថិតស្ថេរនៃអស់កល្បជានិច្ច។ អសោយ
40:6-8។

សារអំពីព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ត្រូវបានតំណាងថាជា អាណាហ្សា និង អូមហេតា
ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងនិមិត្តរូបនៃសាសនាអ៊ីស្លាម។ នៅក្នុង អសេគោល

ជំពូកសាមសិបបុរាណ ជួរលងឆ្មារីងសុលាបក្សវហនបុរមូលផ្តុំជាមុនសិន
ហើយបន្ទាប់មកក្សវហនបុរោសឲ្យមានជីវិតដោយសារព្រះសារទំនាយនខ្មែរលំទាំងបួន។

«ពួកទេវតាកំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួន ដល់ក្សវហនតំណាងដោយសេះកាចសាហាវមួយ
កំពុងស្រងែរកបំបែកការទប់ស្កាត់ ហើយសុទ្ធឃ្លងកាត់លើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល
ដោយនាំមកនូវសចេកុដីវិនាស និងសចេកុដីសុលាបនលោតាមផ្សាររបស់វា។

«តើយើងនឹងដកេលកំនល់លើគម្រោងបំផុតនៃពិភពអស់កល្បបដានិច្ចចនោះឬ?
តើយើងនឹងស្តីពីកសិករ គុរុជាក់ និងសុលាបឬ? ឱ
សូមឲ្យនរណាក្នុងពួកជំនុំរបស់យើង មានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមនៃព្រះ
ដល់ហានផ្តល់ចូលក្នុងបុរាណវត្ថុរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ហើយរស់។
យើងក្សវហនមើលឃើញថា ផ្សារនោះតូចចង្អាត
ហើយទ្រង់នោះក៏ចង្អាតផងដែរ។ ប៉ុន្តែ
កាលណាយើងឆ្លងកាត់ទ្រង់ចង្អាតនោះ
ភាពទូលំទូលាយរបស់វាគឺមានព្រះនៃឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 217.

សេះដ៏ខឹងសម្បុរហានលោកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនព្រះគម្ពីរ គឺជាសាសនាសុលាម។
សេះដ៏ខឹងសម្បុរនេះកំពុងក្សវហនទប់ឃាត់មិនឲ្យបំពេញការងារបំផុសឲ្យរបស់ខ្លួន
ដូចដល់ក្សវហនតំណាងដោយការចាប់ទប់ខ្យល់ទាំងបួនដោយទេវតាបួនអង្គនៅក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ៧។

ពួកវាក្សវហនរវាងទុករហូតដល់មនុស្សសម្បូរនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់ក្សវហនបោះតុរ។

ហើយបន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបួនអង្គ
ឈរលើផ្ទៃដីទាំងបួននៃដី កាន់ទប់ខ្យល់ទាំងបួននៃដី
ដើម្បីបិទឲ្យខ្យល់បក់លើដីនៃដី ឬលើសមុទ្រ ឬលើដីមើលឃើញមួយឡើយ។
ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយអង្គទៀតឡើងមកពិទ្ធិសខាងកើត
ដោយមានតុររបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅជាប់នឹងខ្លួន
ហើយទេវតានោះបានបន្តលើសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់ទេវតាបួនអង្គ
ដល់ហានទទួលអំណាចឲ្យបំផុសឲ្យនៃដី និងសមុទ្រ ដោយពោលថា កុំបំផុសឲ្យនៃដី
ឬសមុទ្រ ឬដើមឈើឡើយ
ទាល់តែយើងបានបោះតុរលើផ្ទៃដីរបស់ពួកអ្នកបម្រើនៃព្រះរបស់យើងសិន។ វិវរណៈ
៧:១-៣។

ខ្យល់ទាំងបួនដល់ក្សវហនទប់ទុក នោះតំណាងឲ្យការទប់ស្កាត់សាសនាអ៊ីស្លាម
រហូតទាល់តែការបោះតុរលើបុរាណវត្ថុរបស់ព្រះហនសម្បុរច្បាស់លាស់។ សាសនាអ៊ីស្លាមក្សវហន
តំណាងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈថាជាតុរបើចុងក្រោយនៃតុរទាំងបុរាណ
ហើយក៏ជាទេវតាទាំងបីផងដែរ។

ហើយខ្ញុំបានមើលឃើញ និងបានឮទេវតាមួយហោះកាត់កណ្តាលមេឃ
ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា រទេនា រទេនា រទេនា
ដល់អ្នកដល់រស់នៅលើដីនៃដី ព្រោះសំឡេងក្នុងដីនៃទៀតរបស់ទេវតាទាំងបី
ដល់នរណាមិនទាន់ផ្តល់ឡើយ! វិវរណៈ 8:13

បន្ទាប់ពីបានដឹងអំពីតុររទេនាទាំងបីរួចហើយ
យ៉ូហានបានកំណត់លក្ខណៈសម្បត្តិសាសនាអ៊ីស្លាមនៅក្នុងជំពូកទីបុរាណ។

នៅខទីបួននៃពួកទីបុរាណ មានបទបញ្ជាជាមួយគ្នាមានបុគ្គលដល់សាសនាអ៊ីស្លាម
ដល់មានសម្រេចឡើងក្នុងបុរាណគតិសាស្ត្ររបស់អាហ្វិបកេរ
មន្ត្រីកន្លែងបន្ទាប់ពីមហាម៉ាត។

ហើយគេបានបង្កើតជាបង្កើត មិនឲ្យបំផ្លាញសូម្បីតែនៃនៃនី
ឬក្នុងជាតិបតែងណាមួយ ឬដើមឈើណាមួយឡើយ
ប៉ុន្តែតែតែក្នុងមនុស្សដល់មិនមានត្រូវរបស់ព្រះនៅលើផ្ទៃដីរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។
វិវរណៈ ៩៤

អ្វីយ៉ា សូម្បីត បានកំណត់ថា អាហ្វិបកេរ មានទំនាក់ទំនងនឹងខទីបួន។

«ក្រោយពីមរណភាពរបស់ មហាម៉ាត
គាត់ត្រូវបានស្ថានភាពក្នុងការបញ្ជាជាបុរាណគតិសាស្ត្រ អាហ្វិបកេរ នៅ គ.ស. 632
ដល់ បន្ទាប់ពីបានបង្កើតអំណាច
និងរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនឲ្យមានសុចរិតភាពយ៉ាងពេញលេញហើយ
គាត់បានផ្ទេរឆ្នាំបុគ្គលនៃដំណើរជាសកលមួយទៅកាន់កុលសម្ព័ន្ធជាអារ៉ាប់ទាំងឡាយ
ដល់ខាងក្រោមនេះជាដកស្រង់មួយចំណែក៖»

«នៅពេលអ្នកទាំងឡាយចេញទៅប្រយុទ្ធក្នុងសង្គ្រាមរបស់ព្រះអម្ចាស់
ចូរបង្ហាញខ្លួនឲ្យសមជាបុរស ដោយមិនបំផ្លាញឯកភាពឡើយ; ប៉ុន្តែ
កុំឲ្យដឹងដល់មនុស្សរបស់អ្នកត្រូវប្រឡាក់ដោយឈាមសត្វ និងកុមារ។
កុំបំផ្លាញដើមគុននៅឡើយ ហើយកុំដុតរាល់ស្រូវណាមួយ។ កុំកាប់ដើមឈើផ្តល់ទេ
ហើយកុំផ្ទុះអំពើអាក្រក់ណាមួយដល់សត្វពាហនៈ
លើកលែងតែសត្វដែលអ្នកសម្លាប់សម្រាប់បរិភោគ។
នៅពេលអ្នកផ្ទុះសត្វសត្វពាហនៈ ឬក៏ចុះព្រមព្រៀងណាមួយ ចូរកុសាវត្ថុឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន
ហើយចូរសូម្បីត្រង់តាមពាក្យរបស់អ្នក។ ហើយនៅតាមផ្លូវ
អ្នកនឹងឃើញមនុស្សសាសនាខ្មែរដែលរស់នៅដោយឯកភាពក្នុងវត្តអារាម
ហើយមានបំណងបម្រើព្រះតាមរបៀបនោះ; ចូរទុកឲ្យពួកគេនៅស្ងៀម
កុំសម្លាប់ពួកគេ ហើយកុំបំផ្លាញវត្តអារាមរបស់ពួកគេឡើយ។ ហើយអ្នកនឹងឃើញ
មនុស្សមួយបុរាណទៀតដែលស្ថិតនៅក្នុងសាលាបុរាណរបស់សាតាំង
ដល់ក្រោយសក់កុហលជាងរង; ចូរបុរាណថាអ្នកបំបែកលាងកុហលរបស់ពួកគេ
ហើយកុំផ្ទុះការអភ័យទៅសត្វពាហនៈឡើយ ទាល់តែពួកគេបែរជាម្ចាស់ដោយ
ឬបង្គំស្វយសារអាក្រក់» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

អ្វីយ៉ា សូម្បីត បន្តកំណត់សម្គាល់អំពីមនុស្សពីរបុរាណ
ដល់ត្រូវបានអ្នកចម្លងអ៊ីស្លាមដល់អាហ្វិបកេរ
បានបញ្ជូនទៅផ្ទុះសង្គ្រាមបុរាណនឹងរួម សម្គាល់ឲ្យខុសពីគ្នា។ បុរាណមួយ
គាត់កំណត់ថា ជាពួកសង្គមកាតូលិក ដល់ថ្វាយបង្គំនៅថ្ងៃអាទិត្យ;
ហើយបុរាណមួយទៀត គឺជាពួកអ្នកដល់ថ្វាយបង្គំនៅថ្ងៃទីបុរាណ។ សាសនាអ៊ីស្លាម
ត្រូវបានកំណត់ឲ្យវាយបុរាណតែពួកអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យប៉ុណ្ណោះ។
អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះសម្រាប់ការពិចារណារបស់យើង គឺថា មនុស្សទាំងឡាយ
មិនថាជាអ្នកកុសាវត្ថុអាទិត្យ ឬអ្នកកុសាវត្ថុសែប្រែទេ
ត្រូវបានកំណត់ជាមិត្តភក្តិថា ជាសម្លៅ រុក្ខជាតិបតែង និងដើមឈើ។
ខ្យល់ទាំងបួននៅក្នុងជំពូកទីបុរាណ ត្រូវបានទប់ស្កាត់មិនឲ្យបក់មកលើសម្លៅ
រហូតទាល់តែពួកអ្នកកុសាវត្ថុសែប្រែត្រូវបានបោះត្រា។

អ្នកនាំសារនៃចលនារបស់មួយរយស័ក្សបួនពាន់ សួរព្រះថា «តើខ្ញុំត្រូវស្រកែប្រែកាសអី?»
គាត់ត្រូវបានប្រាប់ថា សាររបស់គាត់គឺថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ឈរមាំមួននៃអស់កល្បជានិច្ច
ហើយសារនោះត្រូវដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃខ្មែរដែលបក់លើសម្លេង
នៃពេលវេលាវិញញ្ញាណជាអ្នកកំសាន្ត ត្រូវបានចាត់មកកាន់មួយរយស័ក្សបួនពាន់
ដែលបានខកចិត្តដោយសារការទស្សន៍ទាយដែលបរាជ័យអំពីសាសនាអ៊ីស្លាម
ហើយក្រោយមកទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងគុណនុយានពែកុយប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារីដប់នាក់
នោះពួកគេត្រូវបានជូនដំណឹងដោយព្រះវិញញ្ញាណជាអ្នកកំសាន្តថា
សារដែលពួកគេត្រូវលើកបង្ហាញ
គឺជាសារអំពីគ្នាទីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាមក្នុងពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ។
ការមកដល់របស់ព្រះវិញញ្ញាណជាអ្នកកំសាន្ត នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគុណនុយាន
បណ្តាលឲ្យពួកគេឈរមាំមួន។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា កូនមនុស្សអើយ
ចូរឈរលើជើងរបស់ឯងចុះ នោះអញនឹងនិយាយនឹងឯង។
ហើយព្រះវិញញ្ញាណបានចូលមកក្នុងខ្ញុំ
នៃពេលដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ
ហើយបានតាំងខ្ញុំឲ្យឈរលើជើងរបស់ខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានឮទ្រង់ដែលមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ។ អសេគោល ២:១, ២។

ពួកគេឈរនៃពេលដែលពួកគេត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ហើយមនុស្សពីគ្រប់ជនជាតិ ពូជសាសន៍ ភាសា និងប្រជាជាតិ
នឹងមើលសពរបស់ពួកគេអស់រយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងកែនុលៈ
ហើយមិនអនុញ្ញាតឲ្យយកសពរបស់ពួកគេទៅបញ្ចុះក្នុងផ្ទះឡើយ។
អស់អ្នកដដែលរស់នៅលើផែនដី នឹងរីករាយលើពួកគេ ផ្ទៃបំណុយសប្បាយ
ហើយនឹងផ្សព្វផ្សាយអំណោយឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ពីព្រោះហោរាទាំងពីរនេះបានផ្ទុក
យអស់អ្នកដដែលរស់នៅលើផែនដីទទួលទុក្ខវេទនា។ ហើយក្រោយពីបីថ្ងៃក្នុងកែនុលៈ
ព្រះវិញញ្ញាណនឹងរឹតតែព្រះ បានចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេក៏ឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួនវិញ; ហើយសច្ចក្តីភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង
បានផ្តល់មកលើអស់អ្នកដដែលបានឃើញពួកគេវិវរណៈ 11:9-11។

ជំហានទាំងពីរ គឺការឈរ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា
ក៏ត្រូវបានតំណាងផងដែរដោយអសេគោល នៅក្នុងជំពូកទីសាមសិបប្រាំពីរ។

ជំហានទីមួយរបស់អសេគោល
នាំឲ្យផុតកែផុសដេញប្រែកាយរបស់អ្នកអ៊ីស្លាមស្តាប់ទាំងនោះ
ដែលស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះនៃការខកចិត្ត មករួមគ្នា។ ជំហានទីពីររបស់អសេគោល
គឺជាសាររបស់ខ្មែរទាំងបួន ដែលជាសារបិទគ្នា ដែលជាសាររបស់ឥស្លាម។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា កូនមនុស្សអើយ
តើអ្នកអ៊ីស្លាមនេះអាចរស់បានឬ? ខ្ញុំទូលស្តាប់ឃើញថា ឱព្រះអម្ពចាស់យហ្វេអើយ
ទ្រង់ផ្សាហើយ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំម្តងទៀតថា
ចូរចូលទៅទំនាយលើអ្នកអ៊ីស្លាមទាំងនេះ ហើយនិយាយទៅកាន់វាថា
ឱអ្នកអ៊ីស្លាមទាំងឡាយអើយ ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយហ្វេ។

ព្រះអម្ចាស់យហ្វោរមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះទៅកាន់អ្នកទាំងនេះថា ម៉ឺល
យើងនឹងបណ្តាលឲ្យដង្កូវហើមចូលមកក្នុងអូរក្នុងអូរក្នុងអូរ
ហើយអូរក្នុងអូរនឹងរស់ឡើងវិញ។ យើងនឹងដាក់សរសៃលើអូរក្នុងអូរ
នឹងផ្ទុះឲ្យឆេះឡើងវិញលើអូរក្នុងអូរ
ហើយគ្រប់ដង្កូវអូរក្នុងអូរនឹងរស់ឡើងវិញដោយស្របគ្រប់គ្រង
ព្រះអម្ចាស់ដង្កូវហើមក្នុងអូរក្នុងអូរ ហើយអូរក្នុងអូរនឹងរស់
ហើយអូរក្នុងអូរនឹងដឹងថា យើងជាព្រះយហ្វោរ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំក៏ចូលទៅកាន់តាមដង្កូវហើមក្នុងអូរ ហើយកាលខ្ញុំកំពុងចូលទៅកាន់
នោះមានសំឡេងមួយ ហើយម៉ឺល មានការញ័ររន្ធត់មួយ
ហើយអ្នកទាំងនោះក៏មកជាប់គ្នា អ្នកទាំងនោះនឹងរស់វិញ។
កាលខ្ញុំម៉ឺលទៅ ម៉ឺល សរសៃ និងសាច់ដុះឡើងវិញ ហើយស្របគ្រប់គ្រង
ប៉ុន្តែមានដង្កូវហើមនៅក្នុងអូរ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា
ចូរចូលទៅកាន់ខ្យល់ ចូរចូលទៅកាន់ចុះ កូនមនុស្សអើយ
ហើយនិយាយទៅកាន់ខ្យល់ថា ព្រះអម្ចាស់យហ្វោរមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
ឱដង្កូវហើមអើយ ចូរមកពីខ្យល់ទាំងបួន
ហើយផ្តល់មកលើអូរក្នុងអូរក្នុងអូរក្នុងអូរ ដើម្បីឲ្យពួកគេហោរស។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំក៏ចូលទៅកាន់តាមដង្កូវហើមក្នុងអូរ ហើយកាលខ្ញុំកំពុងចូលទៅកាន់
ហើយដង្កូវហើមក៏ចូលមកក្នុងពួកគេ ហើយពួកគេក៏រស់
ហើយឈរឡើងវិញលើដីរបស់ខ្លួន ដាក់ទ័ពយ៉ាងធំសម្បើមមួយ។ អសេគោល
៣៧:៣-១០។

ក្នុងបទគម្ពីរអសោយ ដដែលយើងកំពុងពិចារណានៅពេលនេះ
នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណជាព្រះអូរកកមុសានុតមកដល់
ពួកគេក៏ឈរឡើងវិញលើដីរបស់ខ្លួន
បន្ទាប់មកគួរឲ្យមានលើកឡើងទៅលើភ្នំខ្ពស់មួយ ឲ្យឆេះជាសញ្ញាបដា
ហើយបុរាស «ដំណឹងល្អ» ដដែលជាភ្នំរៀងចុងក្រោយ គឺសាររបស់ទេវតាទីបី។

ឱស៊ីយ៉ូន អូរក្នុងដំណឹងល្អអើយ ចូរឡើងទៅលើភ្នំខ្ពស់ចុះ; ឱយូសាឡីម
អូរក្នុងដំណឹងល្អអើយ ចូរបន្តលីសំឡេងរបស់អូរក្នុងអូរដោយកម្ពុធាងចុះ; ចូរបន្តលីឡើង
កុំខ្លាចឡើយ; ចូរនិយាយទៅកាន់បណ្តាទីក្នុងនយោបាយថា ម៉ឺល ព្រះរបស់អូរក្នុងអូរ
ម៉ឺល ព្រះអម្ចាស់យហ្វោរនឹងយាងមកដោយព្រះហស្តក្នុងដង្កូវហើម
ហើយព្រះពាហុរបស់ទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រងដើម្បីទ្រង់ផ្ទាល់ ម៉ឺល
រង្វាន់របស់ទ្រង់នឹងជាមួយទ្រង់ ហើយកិច្ចការរបស់ទ្រង់នឹងខាងមុខទ្រង់។
ទ្រង់នឹងចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់ដូចជាអូរក្នុងអូរមុនក្នុង
ទ្រង់នឹងប្រមូលកូនចៀមទាំងឡាយដោយព្រះពាហុរបស់ទ្រង់
ហើយឱបវានៅក្នុងព្រះឱរបស់ទ្រង់
ហើយនឹងដឹកនាំយ៉ាងទន់ភ្លន់ដល់ពួកដែលមានកូនខ្ចី។
តើនរណាបានរស់ទឹកទាំងឡាយដោយហេតុអ្វីរបស់ខ្លួន
ហើយរស់ផុតមរណ៍ដោយគុណក្នុង ហើយប្រមូលផ្តុំផែនដីដាក់ក្នុងរង្វាន់របស់ម្ចាស់
ហើយផ្តល់ភ្នំទាំងឡាយដោយផ្សេងៗ និងទ្រង់ទាំងឡាយដោយគុណ?
តើនរណាបានដឹកនាំព្រះវិញ្ញាណព្រះយហ្វោរ ឬក្នុងនាមជាអូរក្នុងអូររបស់ទ្រង់
បានបង្កើនទ្រង់? តើទ្រង់បានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនរណា
ហើយនរណាបានបង្កើនទ្រង់ ហើយបង្កើនទ្រង់ក្នុងផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃ
ហើយបង្កើនទ្រង់អំពីចំណេះដឹង ហើយបង្កើនទ្រង់អំពីផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃ? ម៉ឺល

បុរាណជាតិទាំងឡាយគឺដូចជាតំណក់ទឹកមួយពីផ្ទះ
ហើយត្រូវបានរាប់ថាដូចជាចូលិលុអិតលុអន់នៃលើជញ្ជីង៖ មើល
ទ្រង់លើកកោះទាំងឡាយឡើងដូចជាបស់តិចតួចបំផុត។
ហើយលិបង់ក៏មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ដុតដៃ
ហើយសត្វនៃទីនោះក៏មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កង្កាយដុតថ្ងាយដែរ។
បុរាណជាតិទាំងអស់នៃចំពោះទ្រង់គឺដូចជាគុមានអ៊ុរីសោះ;
ហើយពួកគេត្រូវបានរាប់ចំពោះទ្រង់ថាតិចជាងគុមានអ៊ុរីសោះទៀត
នឹងជាអំពើតែបុរយោជន៍។ អសោយ 40:9-17។

អ្នកដដែលបានចេញមកពីផ្ទះរបស់ខ្លួន ត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា
ឬដូចអសោយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ពួកគេត្រូវបាននាំទៅកាន់ «កន្លែងខ្ពស់មួយ»។
កន្លែងខ្ពស់នោះគឺជាទង់សញ្ញា
ហើយវាកំណត់ឲ្យអ្នកទាំងឡាយដដែលបានរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ ក្នុងអំឡុងពេលពន្យារ
ដដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើមដោយការខកចិត្តលើកដំបូងនៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ
2020។

មនុស្សមួយពាន់នាក់នឹងរត់គេចដោយសារការស្ថិតិបន្តនៃសេចក្តីបំប្លែងរបស់មុនាក់មួយ;
ដោយសារការស្ថិតិបន្តនៃសេចក្តីបំប្លែងរបស់បុរាណនាក់ អ្នករាល់គ្នានឹងរត់គេច; រហូតដល់អ្នករាល់
គ្នាត្រូវបានទុកឲ្យនៅសល់ដូចជាបង្កគោលសញ្ញានៃលើកពូលក្នុង
ហើយដូចជាទង់សញ្ញានៃលើកន្ទុះមួយ។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់នឹងរង់ចាំ
ដើម្បីបិទរង្វង់អាចបង្ហាញព្រះគុណដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយដូច្នេះ
ទ្រង់នឹងត្រូវបានលើកតម្កល់
ដើម្បីបិទរង្វង់អាចមានព្រះមត៌េតាករណ៍ដល់អ្នករាល់គ្នា
ព្រោះព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនយោបាយធម៌ៈ អស់អ្នកដដែលរង់ចាំទ្រង់ មានពរហើយ។ អសោយ
30:17, 18.

ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ទង់សញ្ញាត្រូវបានយកឡើងទៅស្ថានសួគ៌។

ហើយពួកគេបានឮសំឡេងដ៏ខ្ពស់មួយពីស្ថានសួគ៌ មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ពួកគេថា
«ចូរឡើងមកទីនេះ»។ ហើយពួកគេបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ក្នុងពពកមួយ;
ហើយពួកគេត្រូវបានបញ្ជូនឲ្យឮពួកគេ។ នៅម៉ោងដដែលនោះ
ក៏មានការញ្ជុយដ៏យ៉ាងខ្ពស់មួយកើតឡើង ហើយមួយភាគដប់នៃទីក្រុងបានរលំចុះ
ហើយក្នុងការញ្ជុយដ៏នោះ មនុស្សបុរាណពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់;
រីឯអ្នកដដែលនៅសល់ បានភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង
ហើយបានថ្ងោលសិរិលុអដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌។ វិវរណៈ 11:12, 13។

វិវរណៈ ជំពូក ១១ បញ្ជាក់ថា សាក្សីទាំងពីរត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
នៅម៉ោងដដែលនឹងការញ្ជុយដ៏។
ការញ្ជុយដ៏ដដែលបានសម្រេចក្នុងបុរេត្រឹមសាស្ត្រក្នុងមក ដោយបង្កើតតំណាង
គឺជានិមិត្តរូបនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញសហរដ្ឋអាមេរិក នៅពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
ដូច្នេះ ទង់សញ្ញាត្រូវបានលើកឡើងនៅពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបន្ទាប់មក
ទង់សញ្ញានោះបុរាណ «ដំណឹងល្អ» ដល់ពិភពលោកទាំងមូល។

ឱអស់ទាំងអ្នកស្នាក់នៅក្នុងលោកិយ និងអ្នកអាស្រ័យនៃលើជញ្ជីងនៃដីអើយ
ចូរមើល កាលណាទ្រង់លើកទង់សញ្ញាមួយឡើងនៃលើកន្ទុះទាំងឡាយ;
ហើយកាលណាទ្រង់ផ្តល់ត្រូវ ចូរស្តាប់ចុះ។ អសោយ 18:3

ទង់សញ្ញានឹងប្រកាស «ដំណឹងល្អ» នៅពេលដែល «តុរ័» ត្រូវបានផ្តល់ឡើង។ សារតុរ័ច្នៃក្រោយនៃក្នុងព្រះបុរាណនិរ្ពាណៈ គឺជាតុរ័ទីបុរាណ ដែលជាទេវតាទីបី ហើយនោះគឺអ៊ីសូលាម។ អសោយ យ៉ូហាន និងអសេគោល សុទ្ធជតកែវុងនិយាយអំពីថ្មច្នៃក្រោយ ហើយពួកគេមិនដែលផ្តល់ឱ្យគ្នាទេ។

«គុមាននរណាមនាកក្នុងចំណោមយើងនឹងទទួលបានការបស់ពុទ្ធជាមួយ
ដរាបណាថាវិចិត្រក្នុងនោះរបស់យើងនោះមានសុភមង្គលឡើយ
ឬមនុស្សមួយណាដាក់លើវានោះឡើយ។
ក៏ចុះការកែតម្រូវក៏ហួសខុសខាតនោះក្នុងវិចិត្រក្នុងនោះរបស់យើង
និងការសំអាតពុទ្ធិវិហារនៃព្រលឹងឲ្យសុភមង្គលក៏គ្រប់សព្វក្នុងមិនបរិសុទ្ធ
គួរឲ្យបានទុកឲ្យយើងផ្ទុយនឹងយើងខ្លួនឯង។ បន្ទាប់មក
ក្នុងរឿងចុងក្រោយនឹងផ្តល់កម្រិតយើង
ដូចដល់ក្នុងរឿងដើមបានផ្តល់កម្រិតពួកសិស្សនោះផងប៉ុណ្ណាទី៥០...»

ទោះបីជាភរិយានោះត្រូវបានដាក់ឱ្យមានអនុភាពនៃពេលវេលាបង់ប្រាក់ប្រចាំខែដោយ
អស់អនុកដលៃទទួលបាននោះ នឹងត្រូវមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់ប្រពន្ធម្យ៉ាងណា
មុនពេលបង់ប្រាក់ប្រចាំខែដោយអនុភាព
ដូច្នេះបង់ប្រាក់ប្រចាំខែដោយអនុភាពគឺជាវិធីសាស្ត្រមួយដែលអនុភាពទាំងអស់នៃកូនព្រះបន្តទទួលបានប្រាក់
ទាំងមូលបានចុងអស់បង្កើនការងារទៅមុខដល់។ វាគឺជា «វិធីសាស្ត្រ» ឬ «សម្រាប់»
នៃពាក់កណ្តាលអធិការ ក្នុងឧទាហរណ៍ថាអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់។

មហានគរាយណ៍មួយដដែលកើតឡើងភូមាមៗ ហើយមិនមានពឹងទុក
ការបាត់បង់មនុស្សជាទីសុខចិត្ត ឬវិបត្តិមួយ ជំងឺ
ឬទុក្ខខេត្តនោះដែលមិនមាននឹកស្មានដល់
អីមួយដដែលនាំពរលឹងឲ្យឈប់មុខទល់នឹងសចក្កីសុលាប់
និងបង្ហាញឲ្យយើងសភាពខាងក្នុងពិតប្រាកដនៃចិត្តកុំខណៈ។
វានឹងត្រូវបានបរិកសម្បត្តិថា
មានជំនឿពិតប្រាកដណាមួយលើសចក្កីសន្តោសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឬទេវ
វានឹងត្រូវបានបរិកសម្បត្តិថា ពរលឹងត្រូវបានទទួលដោយព្រះគុណឬទេ
ថាគឺមានប្រយោជន៍ក្នុងភាពជំនឿមួយនិងចង្អុលឲ្យឃើញឬទេ។”

ពួកសត្វពុរហមចារីដ៏បុរាណ ត្រូវការបុរេ មុនពេលសំឡេងអំពាវនាវត្រូវបានលាន់ឡើង
ពីពុរោះនោះពេលវិបត្តិនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវបានកាត់បន្ថយ
នោះវាវិបត្តិពេលវេលាហើយក្នុងការទទួលបានបុរេ។

តុរាបស់ព្រះ គឺជាការគាំទ្រចិត្តតម្លាភ័យនៃក្រុមសមាជិក ទាំងផ្នែកបច្ចេកទេស និងផ្នែកគ្រប់គ្រង។ តុរាបនេះមិនអាចមើលឃើញបានទេ ប៉ុន្តែទ្រង់សញ្ញានិងគំនូរមានមើលឃើញ ព្រោះនោះជាវិធីតម្លៃគុណតម្លៃពិតប្រាកដអាចគូរបានព្រមាន។ ដូច្នេះ មានពេលវេលាមួយដែលតុរាបមិនអាចមើលឃើញបាន ហើយបន្ទាប់មកមានច្បាប់ផ្ទៃក្នុងអាទិត្យ ដែលនាំពេលនោះតុរាបត្រូវតែអាចមើលឃើញបាន។

«ព្រះរាជកិច្ចចររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺបញ្ចុះបញ្ចូលលោកិយអំពីអំពើហាប
អំពីសចក្ខីសុចរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ។
លោកិយអាចត្រូវបានព្រមានបានតែដោយការមើលឃើញអ្នកក្នុងលោកិយសចក្ខីពិត
ត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យបរិសុទ្ធដោយសចក្ខីពិត បុរេវិវត្តតាមគោលការណ៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
និងបរិសុទ្ធ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ក្នុងន័យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់និងលើកតម្កល់
នូវបន្ទាត់នៃការបង្កើតរាងអ្នកក្នុងលោកិយតាមព្រះបញ្ចេញតួតាំងរបស់ព្រះ
និងអ្នកក្នុងលោកិយនៃព្រះបញ្ចេញតួតាំងនោះក្រោមជើងរបស់ខ្លួន។
ការបញ្ជាក់ឲ្យបរិសុទ្ធដោយព្រះវិញ្ញាណ
បង្ហាញសម្គាល់ពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកក្នុងលោកិយមានត្រូវរបស់ព្រះ
និងអ្នកក្នុងលោកិយផ្សេងស្របក្នុងក្រុមមួយ។ នៅពេលការលុបបំបាត់លំអៀង
នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា សញ្ញារបស់សក្តិសាសនាអ្វី
វាគឺជាការកាន់កាប់អែទីគ្យ។ អ្នកក្នុងលោកិយ បន្ទាប់ពីបានឮសចក្ខីពិតហើយ
នៅតែបែនចិត្តចាត់ទុកថាផ្ទៃនេះជាបរិសុទ្ធ
នោះកំពុងផ្ទុកហត្ថលេខារបស់មនុស្សសន្តិវិធីអំពើហាប
ដែលបានគិតថានឹងផ្តល់បុព្វលាភលើស និងក្រីក្រវិនិច្ឆ័យ។» Bible Training School,
December 1, 1903.

ត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យបរិសុទ្ធបានមុនច្បាប់ផ្ទៃអែទីគ្យ
គឺជាការអភិវឌ្ឍន៍ពេញលេញនៃអត្តចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយវាមិនអាចមើលឃើញបានឡើយ លើកលែងតែដោយទេវតាប៉ុណ្ណោះ។
ត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យបរិសុទ្ធនៅពេលច្បាប់ផ្ទៃអែទីគ្យ
គឺជាពួកអ្នកក្នុងលោកិយផ្សេងស្របប្រើប្រាស់បុរេវិវត្ត ពីព្រោះនោះជាត្រូវ
ឬសញ្ញារបស់បុរាណជនរបស់ព្រះ។

ត្រូវនិយាយទៅកាន់កូនចៅអីស្រាអែលផង ដោយថា ពិតប្រាកដណាស់
អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានផ្ទុកផ្ទៃស្របប្រើប្រាស់យើងទុកមន្ត ពីព្រោះវាជាទីសម្គាល់រវាងយើង
និងអ្នករាល់គ្នា នៅគ្រប់ជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា យើងគឺជាព្រះយេស៊ូវ
ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យបរិសុទ្ធ។ និក្ខមន៍ 31:13។

ការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បូនសន្តិវិធីប្រឆាំងនឹងការបាត់បង់ផ្ទៃនៃថ្ងៃ 18
ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ហើយត្រូវតែបញ្ចប់មុនច្បាប់ផ្ទៃអែទីគ្យ។

អស់អ្នកក្នុងលោកិយនៅក្នុងលោកិយ និងអ្នកស្នាក់នៅលើផ្ទៃនៃដីអើយ ចូរមើល
នៅពេលដែលទ្រង់លើកទង់សញ្ញាឡើងលើភ្នំទាំងឡាយ;
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ផ្តល់គុវី ចូរស្តាប់ចុះ។ អសោយ 18:3។

ផ្ទៃលាន់ទាំងបុរេវិវត្ត ដែលឡើងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ត្រូវហើយ បង្ហាញថា
បុរេវិវត្តនៃមនុស្សសម្បូនសន្តិវិធីប្រឆាំងនឹងការបាត់បង់ផ្ទៃនៃថ្ងៃ គឺជាកិច្ចការនៃការប្រកាសសារមួយ
ដែលត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការព្រមានដោយគ្រូអំពីវិទ្យាទីបី។ គ្រូរបស់សុលាម
នៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ
គឺជាអ្វីដែលត្រូវបានផ្តល់ឡើងដោយទង់សញ្ញាដែលត្រូវបានលើកឡើងចេញពីផ្ទៃ។

សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននៃគ្រូបន្ទាត់កំណែទម្រង់
ដែលសរសេរតាមសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននៃប្រវត្តិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844
បង្កើតឲ្យយើងឃើញថា ជំហានទាំងបួននីមួយៗនៃគ្រូបន្ទាត់កំណែទម្រង់

តែងតែមានបុរាណបទដូចគ្នា។
សញ្ញាសម្គាល់ទីមួយក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃពួកមួយសន្ថវ័យនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់
ដល់ត្រូវបានគំរោងដោយឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 គឺជាការផ្តល់អំណាចដល់សាវន្តៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ សញ្ញាសម្គាល់នោះគឺអ៊ីស្លាម។
សញ្ញាសម្គាល់ទីពីរនៃបុរាណសាស្ត្រសុរាបគុណសម្រាប់ពួកមួយសន្ថវ័យនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់
គឺជាការខកចិត្តនៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។
សញ្ញាសម្គាល់នោះគឺជាការព្យាករណ៍អំពីអ៊ីស្លាម
ដល់ត្រូវបានបង្កើតដោយការអនុវត្តតាមលេខ។ សញ្ញាសម្គាល់ទីបី
ដល់សម្គាល់ការស្រុកនៃពាក់កណ្តាលអធិបត្តិ
គឺជាការកែតម្រូវនៃការព្យាករណ៍អំពីអ៊ីស្លាមដល់បានបរាជ័យ។
ការកែតម្រូវនោះគឺជាការបង្កើនការអនុវត្តតាមលេខ។
សញ្ញាសម្គាល់ទីបួនគឺជាច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ ដល់នៃទីនោះ
ទង់សញ្ញាដល់ត្រូវបានលើកឡើង បន្តិចត្រួតពិនិត្យ ដល់ជារទេនាទីបី ដល់គឺអ៊ីស្លាម។

ជំពូកសម្រាប់សិល្បៈសោយកំណត់ចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់ជំពូកមកប្រែប្រួលបន្ទាប់។
ចំណុចចាប់ផ្តើមនោះស្ថិតនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូកដប់មួយ
នៃពេលវេលាដែលព្យាករណ៍ទាំងពីរដែលបានផ្តើមឱ្យប្រជាជនរងទុក្ខខវេទនា
ត្រូវបាននាំឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ព្រះអនុកល្យាណម្នាក់ប្រោសឱ្យពួកគេរស់ឡើងវិញ
ហើយនាំពួកគេឱ្យឈរឡើង ហើយបន្ទាប់មកពួកគេត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌។
អោយកំណត់អត្ថសញ្ញាណអនុកល្យាណសាវន្តៅយ៉ាងសំឡេងមួយដល់ស្រុកនៃក្នុងទីរា
ស្ថាន។ បន្ទាប់មក អនុកល្យាណនោះសួរថា តើសាវន្តៅរបស់ខ្លួនត្រូវជាអ្វី
ហើយគាត់ត្រូវបានប្រាប់ ដោយនិមិត្តសញ្ញាព្យាករណ៍ថា
សាវន្តៅស្រាវគឺជាការព្យាបាលដោយគ្រូ ដល់ទង់សញ្ញាបុរាណ។ ទោះយ៉ាងណា
វិធីតែមួយគត់ដល់ស្ថានអាចត្រូវបានបង្ហាញថាជាគ្រូព្យាបាលនៃក្នុងគ្រាចុងក្រោយ
គឺដោយកំណត់អត្ថសញ្ញាណស្ថានសាវន្តៅពីអតីតកាល។ ការចាប់ផ្តើមនៃស្ថាន
ដូចដល់ពួកមីលីវិហាយបានយល់ ហើយដូចដល់ត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់លាស់នៃលើផ្ទៃ
ទាំងគំនូរបរិសុទ្ធទាំងពីរបស់ហោហតុក ត្រូវតែយកមកប្រៀប
ដើម្បីកំណត់អត្ថសញ្ញាណស្ថានសាវន្តៅនៃទេនាទីបី។

ឧត្តរាស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ពចាស់
ហើយបានឮនូវខាងក្រោយឧត្តរ សំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសំឡេងត្រូវវិវរណៈ 1:10។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ យ៉ូហានបានឮសំឡេងត្រូវមួយនៅខាងក្រោយគាត់
ហើយយ៉ូហានគំរោងឱ្យមនុស្សមួយសន្ថវ័យនៃសិល្បៈប្អូនពាន់នាក់
ដល់ឮសំឡេងមកពីអតីតកាល។ សំឡេងនោះខាងក្រោយយ៉ូហាន
នោះគឺគំរោងឱ្យសំឡេងត្រូវមួយពីអតីតកាល គឺជាការយល់ដឹងរបស់អនុកល្យាណសាវន្តៅថា
គ្រូទាំងឡាយជាការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ បុរាណនឹងការថ្កោលបង្កកំហុសអាទិត្យ។
គ្រូប្រែប្រួលត្រូវបាននាំមកលើក្បួនរួមពហុវេនិយម
ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដល់ក្នុងស្ថាននៃអនុម័តនៃឆ្នាំ
321។ គ្រូទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយ ដល់ជារទេនាទីមួយ និងទីពីរ
គំរោងឱ្យការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះបុរាណនឹងក្បួនរួមសម្រាប់
បន្ទាប់ពីក៏បានអនុម័តច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យមួយនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអង់ នៅឆ្នាំ 538
ផងដែរ។ រទេនាទីបីរបស់សាវន្តៅស្ថានសាវន្តៅពេលវេលាច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យត្រូវបានអ

នុម័តនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ បន្ទាប់មក ទង់សញ្ញាគួរមានលើកឡើង
ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្នាទីព្យាករណ៍របស់សាសនាសុលាម
ដោយផ្អែកលើគ្នាទីដំបូងរបស់សាសនាសុលាម។

សាសនាដែលមានបុរាណដោយទង់សញ្ញា អាចគួរមានបង្កើតឡើងមានតម្លៃណាោះ
នៃពេលវេលាដែលសាសនាគួរមានដាក់ក្នុងបរិបទនៃ អាល់ហ្វា និង អូមេហ្កា។
បន្ទាប់ពីសង្ខេបក្តីណែនាំនេះនៅក្នុងអសោយ ជំពូក៤០
ការបង្ហាញតាមព្រះគម្ពីរដែលមានកម្ពស់បំផុត និងច្បាស់បំផុត អំពីព្រះជា អាល់ហ្វា និង
អូមេហ្កា គួរមានដាក់បង្ហាញនៅក្នុងជំពូកជាប់គ្នាជាច្រើន។
ជំពូកទាំងនោះគឺជាការកំណត់របស់អសោយអំពី «ការបើកសម្បជ័យនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»
ដល់ «ព្រះមានបុរាណដល់» ព្រះយេស៊ូវ «ដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវការណ៍ទាំង
ឡាយដែលគួរកើតឡើងក្នុងពេលជាប់គ្នានេះ; ហើយទ្រង់បានចាត់
ហើយបញ្ជាក់វាតាមរយៈទេវតារបស់ទ្រង់ដល់យ៉ូហាន អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់»
ដែលមានសរសេរ «ក្នុងសង្ឃឹមរៀបរៀង ហើយ» ផ្សេងទៀត «វាទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ»។
យើងនឹងពិចារណាអំពីជំពូកបន្ទាប់ៗនៃអសោយ ក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

មានពរហើយ អ្នកណាដែលអាន ហើយអ្នកទាំងឡាយដែលស្តាប់ពាក្យនៃនាយនេះ
និងកាន់តាមសង្ខេបក្តីណែនាំទាំងឡាយដែលមានសរសេរនៅក្នុងនោះ
ដុបិតពលរណ៍ជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ 1:3។